

**Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Ondřeje Boška s názvem
„Kapitoly z dějin obecné školy v Roztylech 1928 – 1939“**

Kolega Ondřej Bošek se ve své bakalářce zaměřil na historii jedné z novějších pražských čtvrtí, a sice Spořilova s kontextem přilehlých Roztyl. Ačkoli práce nese v názvu obecnou školu v Roztylech, popisuje nejprve jednak historii celé spořilovské čtvrti, které nesahá do příliš hluboké minulosti, a teprve v druhé části se věnuje tam příslušející škole.

Autor využil pro psaní práce relevantní literaturu, konkrétně spíše obecnější práce k dějinám Prahy, dále vzpomínky spisovatele Adolfa Branalda, který je se Spořilovem bytostně srostlý, a ve druhé části mu částečně posloužil archiv školy. Důležitým zdrojem se stala i školní kronika, přístupná online.

K práci bych měla následující připomínky: k výtisku práce, který mám k dispozici, se na začátek nějakým nedopatřením vloudil seznam literatury, který byl připojen k zadání bakalářky.

Kapitulu 1. 2. Rozbor pramenů a literatury bych si představovala více pospojovanou v logický text, dát jí plynulejší, souvislejší podobu.

Z formálního hlediska bych doporučovala každou velkou kapitolu začít na samostatné stránce.

V práci postrádám docela dost citací, jen namátkou u tvrzení –

s. 13-14: odkazy na nějakou odbornou literaturu o Komenském, když je zmiňován

s. 14 – elektronický nebo knižní odkaz na Hasnerův zákon, jeho číslo v rámci sbírky

s. 16 – „...TGM byl poslancem na Valašsku...“ čeho? zemského sněmu nebo říšské rady?

Odkazy na literaturu k tomu

s. 20 – informace o volbách roku 1923 a jejich výsledcích bez citací, odkud údaje jsou, podobně na další straně chybějící odkazy na informace o počtech obyvatel

Část o škole, psaná na základě školní kroniky, mohla být pečlivější a systematictější. Ve finále vyzněla jako střípky z historie školy, kde např. chybějí bližší biografické údaje o uváděných učitelích, které by jinak jistě byly dohledatelné. Dobré je, jak kolega Bošek školu

zasazuje do širšího kontextu dění na Spořilově a píše o sokolském hnutí a dalších aktivitách, které tam za První československé republiky probíhaly a na nichž se učitelé i žáci školy podíleli.

Vzhledem k – následkem koronavirové karantény – omezenému přístupu do archivů a knihoven udělal kolega, co bylo v jeho silách, a napsal práci, kterou bych hodnotila známkou dobře.

Praha, 31. srpna 2020

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.